RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 235/2004

af 10. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 2320/97 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rumænien, for så vidt angår importen til Det Europæiske Fællesskab af varer fremstillet af Petrotub SA og Republica SA

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 233 og 253,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 2, stk. 1 og 11,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

(1) De Europæiske Fællesskabers Domstol tilsidesatte ved sin dom af 9. januar 2003 i appelsag C-76/00 P (»dommen«) den tidligere dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. december 1999 i de forenede sager T-33/98 og T-34/98 (Petrotub og Republica mod Rådet) ([2]). Dermed annullerede De Europæiske Fællesskabers Domstol Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 af 17. november 1997 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål, med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet ([3]) (»forordningen om endelig antidumpingtold« eller »den anfægtede forordning«), for så vidt angår importen til Fællesskabet af varer fremstillet af Petrotub SA og Republica SA.

(2) Domstolene erkendte ([4]), at i tilfælde, hvor en procedure omfatter flere faser, indebærer annullationen af en af disse faser ikke nødvendigvis annullation af hele proceduren. Antidumpingproceduren er et eksempel på en sådan procedure, som omfatter flere faser. Følgelig indebærer annullationen af dele af forordningen om endelig antidumpingtold ikke annullation af hele den procedure, der gik forud for vedtagelsen af den pågældende forordning. På den anden side er EF's institutioner, jf. artikel 233 i traktaten, forpligtet til at gennemføre Domstolens dom. EF's institutioner har derfor ved således at gennemføre dommen mulighed for at afhjælpe de aspekter i den anfægtede forordning, som førte til dens annullation, og lade de dele, som ikke anfægtes, og som ikke berøres af dommen, forblive uændrede ([5]).

(3) Efter dommen blev der offentliggjort en meddelelse vedrørende antidumpingforanstaltninger for importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Rumænien ([6]), hvori det hed, at Petrotub SA og Republica SA ikke længere var omfattet af de antidumpingforanstaltninger, der var blevet indført ved forordningen om endelig antidumpingtold.

(4) Formålet med denne forordning er, for så vidt angår Petrotub SA og Republica SA, at rette de aspekter af den anfægtede forordning, som ifølge dommen ikke var i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, hvilket førte til annullation af den anfægtede forordning. Alle andre afgørelser i den pågældende forordning, som ikke blev anfægtet inden for de fastsatte frister, som Domstolene således ikke tog stilling til, og som derfor ikke førte til annullation af den anfægtede forordning, er stadig gældende.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE**

(5) De varekategorier, der er omfattet af undersøgelsen, er de samme som i forordningen om endelig antidumpingtold, dvs.:

a) sømløse rør af jern eller ulegeret stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder

b) sømløse rør af med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldttrukne eller koldtvalsede, bortset fra præcisionsrør, og

c) andre sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller til gevindskæring), med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder fremstillet af Petrotub SA og Republica SA, og som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7304 10 10, ex 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 og 7304 39 93. Disse KN-koder angives kun til orientering.

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).
([2]) Sml. 1999 II, s. 3837.
([3]) EFT L 322 af 25.11.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 190/2000 (EFT L 23 af 28.1.2000, s. 1).
([4]) IPS mod Rådet, Sml. 1998 II, s. 3939.
([5]) Sag C-458/98 P, IPS mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147.
([6]) EUT C 30 af 8.2.2003, s. 14.

C. **NY VURDERING AF AFGØRELSERNE PÅ GRUNDLAG AF DEN DOM, DER ER AFSAGT AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL**

1. **Indledende bemærkning**

(6) I denne forordning behandles følgende aspekter af dommen, nemlig beregningen af dumpingmargenen for Petrotub SA og fastsættelsen af den normale værdi for Republica SA.

(7) Petrotubs dumpingmargen blev som omhandlet i betragtning 22 i forordningen om endelig told beregnet på grundlag af den sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi, der blev fastlagt for Petrotub, og priserne for alle selskabets individuelle eksporttransaktioner. Dette blev anset for nødvendigt for at afspejle dumpingens fulde omfang, og fordi der var konstateret et eksportprismønster for Petrotub, som var meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder.

Ifølge dommen kan denne metode, der er omhandlet i artikel 2, stk. 11, andet punktum, i grundforordningen, kun anvendes, hvis det i tilslutning til konstateringen af et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, forklares, hvorfor de to første metoder, der er specificeret i artikel 2, stk. 11, første punktum (de såkaldte »symmetriske metoder«), ikke giver mulighed for at tage behørigt hensyn til disse forskelle i eksportprismønster og således afspejle det fulde omfang af dumping. I forordningen om endelig told konkluderede Rådet imidlertid kun efter behørigt at have nævnt i betragtning 22, at der var et mønster, som var meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, at den første af de to symmetriske metoder (»gennemsnit i forhold til gennemsnit«) ikke afspejlede det fulde omfang af den dumping, der forekom, uden at nævne den anden symmetriske metode (»transaktion i forhold til transaktion«). Denne forordning indeholder en revurdering og en rettelse af resultaterne af den undersøgelse, der førte til indførelsen af endelig antidumpingtold på importen af varer fra Petrotub SA, ved at vurdere muligheden for at anvende den anden symmetriske metode på baggrund af kravene i dommen. Den anden symmetriske metode omfatter en sammenligning af den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Fællesskabet på grundlag af hver enkelt transaktion.

(8) Det blev i forordningen om endelig told konstateret, at salg betalt af Republica SA ved hjælp af kompensation faktisk fandt sted i normal handel. I dommens præmis 86 fremførte De Europæiske Fællesskabers Domstol, at denne konklusion ikke var ledsaget af en passende begrundelse, da angivelsen i betragtning 19 i forordningen om endelig told af, at det blev konstateret, at »kompensationssalg faktisk fandt sted i normal handel«, ikke indeholdt nogen forklaring, som kunne oplyse de berørte parter om, hvad der fik Rådet til at drage den pågældende konklusion. Denne forordning indeholder derfor den nødvendige begrundelse i overensstemmelse med artikel 253 i traktaten.

(9) De nødvendige oplysninger til at råde bod på de mangler, der blev konstateret af De Europæiske Fællesskabers Domstol i forordningen om endelig told, og som førte til forordningens annullation, var til rådighed for Kommissionen på tidspunktet for vedtagelsen af forordningen om endelig told og er det stadig, og derfor er det ikke nødvendigt med en yderligere undersøgelse af Petrotub SA, Republica SA eller andre parter. Den krævede begrundelse kan således baseres på de oplysninger, der er indhentet i forbindelse med den undersøgelse, der førte til indførelse af endelige foranstaltninger.

2. **Dumpingmargen for Petrotub SA**

(10) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen beregnes dumpingmargenen ved den anden symmetriske metode ved en sammenligning af den individuelle normale værdi for forskellige typer af den pågældende vare og de tilsvarende individuelle eksportpriser på grundlag af hver enkelt transaktion.

(11) Denne metode kan kun anvendes, hvis en række betingelser er opfyldt. En sammenligning på grundlag af hver enkelt transaktion udelukker pr. definition anvendelsen af gennemsnit (uanset om der er tale om hjemmemarkedssalg eller eksportsalg). For at være sammenlignelige kan transaktioner kun anvendes, hvis de er foretaget den samme dag, både hvad angår hjemmemarkeds- og eksportsalg. Enhver afvigelse fra dette princip ved anvendelse af priser på transaktioner, som ikke er foretaget den samme dag, ville være vilkårlig. Kun hjemmemarkeds- og eksportsalg i forbindelse med samme eller sammenlignelige varetyper kan anvendes til en sammenligning på grundlag af hver enkelt transaktion, ellers kan sammenligningen ikke være gyldig. Hjemmemarkedssalg kan kun anvendes, hvis det har fundet sted i normal handel. Hjemmemarkedssalget skal have fundet sted i normal handel og i en mængde, der mindst udgør 5 % af eksportsalget i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Salg, som ikke havde fundet sted i normal handel på transaktionsniveau, blev identificeret i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Ifølge den anden symmetriske metode kan eksportpriserne ikke sammenlignes med beregnede normale værdier. Endelig blev det fastslået, at denne metode kun kan være repræsentativ, hvis en tilstrækkelig stor mængde eksporttransaktioner og transaktioner på hjemmemarkedet er omfattet.

(12) På dette grundlag blev det undersøgt, om beregningsmetoden »transaktion i forhold til transaktion« kunne anvendes. Det konstateredes, at mængden af eksportransaktioner, som kunne sammenlignes, udgjorde 66,6 %. Kun 9,5 % af den mængde af hjemmemarkedssalg, der havde fundet sted i normal handel, kunne anvendes med henblik på fastsættelsen af den normale værdi. Med andre ord ville der ikke være blevet taget hensyn til langt størstedelen af hjemmemarkedssalget i forbindelse med dumpingberegningen. Denne lave anvendelse af data angående transaktioner er derfor ikke et tilstrækkelig repræsentativt grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, som er referencepunktet for enhver dumpinganalyse af eksporttransaktioner. På dette grundlag blev metoden »transaktion i forhold til transaktion« ikke bevaret som en passende metode til beregning af dumpingmargenen i denne sag.

(13) Da anvendelsen af den anden symmetriske metode ikke ville have givet repræsentative resultater, ville det med samme metode heller ikke have været muligt at tage hensyn til de betydelige forskelle i eksportprismønster. Følgelig var det nødvendigt at anvende den tredje metode, nemlig en sammenligning af de vejede gennemsnitlige normale værdier og individuelle eksportpriser (»asymmetrisk metode«), da det med forekomsten af et eksportprismønster blev fastslået, at det hverken med den første eller den anden symmetriske metode ville have været muligt at tage hensyn til disse forskelle.

3. **Normal værdi for Republica SA**

(14) Som omhandlet i betragtning 8 fastslog De Europæiske Fællesskabers Domstol, at Rådet ikke opfyldte de krav, der gælder for begrundelsesforpligtelsen, når den i femte afsnit i betragtning 19 i den anfægtede forordning blot anførte, at kompensationssalg faktisk fandt sted i normal handel. Begrundelsen angives derfor herunder.

(15) Under undersøgelsen, som førte til indførelse af endelig antidumpingtold, hævdede Republica SA, at en betydelig mængde af selskabets salg på hjemmemarkedet foregik på grundlag af gældskompensationsaftaler. Selskabet hævdede, at det ikke var muligt at forhandle salgspriserne på den pågældende vare leveret på grundlag af en sådan kompensationsaftale, fordi Republica SA var tvunget til at bruge leverandører inden for kompensationskredsløbet med det resultat, at salgspriserne hos disse leverandører var betydeligt lavere end de normale priser, og det derfor ikke var muligt at sammenligne dem med normale markedspriser. Republica SA fremførte, at salg på grundlag af kompensationsaftaler burde holdes uden for hjemmemarkedssalget ved beregningen af den normale værdi, da det ikke var muligt at fastslå, at det havde fundet sted i normal handel.

(16) Det understreges, at der bør skelnes mellem betaling ved hjælp af kompensation som beskrevet i betragtning 15 i denne forordning og forekomsten af kompensationsaftaler som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen. Det konstateredes, at betaling ved hjælp af kompensation som beskrevet af Republica SA i selskabets indlæg og i betragtning 15 i denne forordning faktisk er en afregningsform, hvor debitormassen og kreditormassen bliver udlignet, uden at det berører prisbetingelserne for de leverede varer, hvorimod en kompensationsaftale som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen henviser til en aftale, hvor varer og/eller tjenesteydelser udveksles indbyrdes mellem leverandør og kunde, og hvor den fakturerede pris er baseret på forskellen mellem værdien af sådanne varer og/eller tjenesteydelser og således ikke afspejler de leverede varers egentlige værdi.

(17) Under kontrolbesøget hos Republica SA konstateredes det, at et vist hjemmemarkedssalg, som urigtigt var blevet rapporteret som salg på almindelige betalingsvilkår med kontant betaling, i virkeligheden var blevet betalt ved hjælp af kompensation i forbindelse med en kompensationsaftale. Den form for kompensation, der var anvendt, var at modregne debitormassen og kreditormassen for samme beløb mellem Republica SA og dets kunde, der alt efter tilfældet samtidig handlede som leverandør af nogle andre varer eller tjenester. Nogle gange var en eller flere tredjeparter involveret, dvs. i det tilfælde, hvor Republica SA sælger til en kunde, som anvender den kreditmasse, han har hos en tredjepart, til at betale sin gæld med hos Republica SA. Denne form for afregning af transaktioner ved kompensationsaftaler er almindelig i økonomier med lav likviditet, og undersøgelsen viste, at det ikke påvirkede den oprindelige prisfastsættelse af transaktionerne. Det konstateredes også, at når Republica SA insisterede på kontantbetaling fra sine kunder (dvs. når det havde brug for kontanter til at betale sit personale), var salgspriserne faktisk lavere end i tilfældet med betaling ved kompensation for at belønne kunden for denne kontantbetaling. Det konkluderedes, at Republica SA's betaling ved hjælp af kompensation ikke henhørte under begrebet kompensationsaftale som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, fordi det blev fastslået, at de kompensationsaftaler, Republica SA var del i, ikke påvirkede de angivne salgspriser.

(18) Det er derfor muligt at konkludere, at det argument, som Republica SA fremførte med hensyn til salg afregnet ved hjælp af kompensation og påvirkning af salgspriserne på hjemmemarkedet ikke afspejler virkeligheden, og således også, at Republica SA's salg under kompensationsaftaler fandt sted i normal handel.

4. **Konklusion**

(19) Det var ikke berettiget at anvende den anden symmetriske metode til fastsættelse af dumpingmargenen for Petrotub SA, da den mængde af hjemmemarkedssalget, som det er muligt at anvende til fastsættelsen af den normale værdi, ikke er tilstrækkelig repræsentativ til en sammenligning i henhold til denne metode. Det er med denne metode ikke muligt at tage hensyn til betydelige forskelle i eksportprismønstret, dvs. at den ikke kan afspejle hele omfanget af dumping. Da det hverken med den første eller den anden symmetriske metode — men af forskellige grunde — var muligt at afspejle det fulde omfang af den dumping, der fandt sted, var det nødvendigt at anvende den tredje metode, der er omhandlet i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen. Anvendelsen af denne metode og dens resultater, som er beskrevet i detaljer i betragtning 22 og 23 i den anfægtede forordning, bekræftes.

(20) Af de grunde, der er angivet i betragtning 16 og 17, blev det fastslået, at Republica SA's salg med betaling ved hjælp af kompensation fandt sted i normal handel.

(21) Følgelig bekræftes de dumpingmargener, der er fastlagt inden for rammerne af forordning (EF) nr. 2320/97.

D. **UNDERRETNING**

(22) Parterne blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale, at der igen blev indført en endelig antidumpingtold. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter at være blevet underrettet.

(23) Mundtlige og skriftlige argumenter fra parterne blev undersøgt, og der blev i påkommende tilfælde taget hensyn dertil.

E. **TILSAGN**

(24) De to rumænske eksporterende producenter har afgivet tilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. De afgivne pristilsagn indeholder samme betingelser som dem, der ophørte med at være gældende den 9. januar 2003 som følge af De Europæiske Fællesskabers Domstols dom. Kommissionen finder, at de afgivne tilsagn kan godtages, og at de er tilstrækkelige til at beskytte EF-erhvervsgrenen mod de skadelige virkninger af dumping.

(25) Selskaberne vil også forsyne Kommissionen med regelmæssige og detaljerede oplysninger om deres eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan overvåge tilsagnene effektivt.

(26) For at sikre effektiv overholdelse af og tilsyn med tilsagnene, når der for de relevante toldmyndigheder forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning i henhold til tilsagnet, bør fritagelse for told være betinget af, at der forelægges et gyldigt, originalt produktionscertifikat med de oplysninger, der fremgår af bilaget til denne forordning. Dette produktionscertifikat skal forelægges senest tre måneder efter udstedelsesdatoen, og de mængder, der frembydes for toldmyndighederne med henblik på import til Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, må ikke overstige de mængder, der er opført i certifikatet. Forelægges et sådant produktionscertifikat ikke, svarer det ikke til den pågældende vare eller overskrides de mængder, der er anført i certifikatet, skal der betales et passende beløb i antidumpingtold.

(27) Hvis tilsagnet formodes misligholdt, misligholdes eller trækkes tilbage af en af parterne, kan der indføres antidumpingtold i henhold til artikel 8, stk. 9 og 10, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Konklusionerne af forordning (EF) nr. 2320/97 vedrørende de rumænske eksporterende producenter Petrotub SA og Republica SA bekræftes. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af følgende varer med oprindelse i Rumænien og fremstillet af Petrotub SA og Republica SA:

a) sømløse rør af jern eller ulegeret stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7304 10 10 og ex 7304 10 30 — Taric-kode 7304 10 10 10 og 7304 10 30 10)

b) sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldttrukne eller koldtvalsede, bortset fra præcisionsrør (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 31 99)

c) andre rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller gevindskæring), med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 39 91 og 7304 39 93).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	Producent	Toldsats	Taric-tillægskode
Rumænien	Petrotub SA	9,8 %	8468
	Republica SA	9,8 %	8469

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Import af den pågældende vare fritages for den antidumpingtold, der er fastsat i artikel 1, forudsat at varerne er fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af de i stk. 4 opførte selskaber, der har afgivet tilsagn, som Kommissionen har godtaget, og forudsat at betingelserne i stk. 2, 3 og 4 er opfyldt.

2. Ved fremlæggelse af angivelsen til overgang til fri omsætning er fritagelsen for tolden betinget af, at der for medlemsstaternes kompetente toldmyndigheder forelægges et gyldigt, originalt produktionscertifikat udstedt af et af de selskaber, der er opført i stk. 4. Produktionscertifikatet skal være i overensstemmelse med de forskrifter for sådanne certifikater, som er fastsat i det tilsagn, Kommissionen har godtaget, og hvis hovedpunkter er anført i bilaget.

3. Det i stk. 2 nævnte produktionscertifikat skal forelægges senest tre måneder efter udstedelsesdatoen. De mængder, der frembydes for medlemsstaternes toldmyndigheder med henblik på indførsel i Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, må ikke overstige de mængder, der er opført i certifikatet. Overskrides de mængder, der er opført i certifikatet, pålægges de overskydende mængder told og skal angives under den relevante Taric-tillægskode i artikel 1, stk. 2.

4. Import af den pågældende vare, som ledsages af et produktionscertifikat, angives til toldbehandling under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Producent	Taric-tillægskode
Rumænien	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515

Artikel 3

I medlemsstaternes indberetninger til Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 6, i forordning (EF) nr. 384/96 skal der for hver overgang til fri omsætning angives importår og importmåned, KN-kode, Taric-kode og Taric-tillægskode, foranstaltningens art, oprindelsesland, mængde, værdi, antidumpingtold, den importerende medlemsstat og i givet fald produktionscertifikatets serienummer.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2004.

På Rådets vegne
C. McCREEVY
Formand

BILAG

HOVEDPUNKTER I DET PRODUKTIONSCERTIFIKAT [1], DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 2

a) Certifikatets nummer

b) Identifikationsmærke, der viser, om certifikatet er originaleksemplaret

c) Certifikatets udløbsdato

d) Følgende tekst:

»Produktionscertifikat udstedt af (selskabets navn) i henhold til artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 for eksport til Det Europæiske Fællesskab af visse sømløse rør af jern eller stål henhørende under Taric-tillægskode.....«

e) Selskabets navn og fuldstændige adresse og muligt identifikationsnummer, f.eks. nationalt registreringsnummer for indregistrerede selskaber (aktieselskaber)

f) Navn og fuldstændig adresse på selskabets kunde i Fællesskabet, som importerer varerne, eller navn og fuldstændig adresse på den uafhængige forhandler uden for Fællesskabet, som eksporterer varerne

g) Nummeret på den faktura, som produktionscertifikatet vedrører

h) En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

— en varebeskrivelse, der er tilstrækkelig til at identificere de pågældende varer, og som skal være identisk med varebeskrivelsen på fakturaen

— KN-kode

— mængde (i tons).

i) Navnet på den funktionær i selskabet, der er ansvarlig for udstedelsen af certifikatet og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget til eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af dette certifikat, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af (selskabets navn), og inden for den mængde, der kan indføres i Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, som fastsat i det tilsagn, som Kommissionen har godtaget i henhold til afgørelse 97/790/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er fuldstændige og korrekte.«

j) Rubrik til brug for Fællesskabets kompetente myndigheder.

---

[1] I henhold til det tilsagn, som Kommissionen har godtaget, skal hver rubrik i certifikatet affattes på fire sprog, nemlig producentlandets sprog plus engelsk, fransk og tysk.